

hacž runje Bože ſłowo ſjawnje wucži, ſo njebudže žadny čłowiek pſches ſtwoje ſkutki ſbóžny, ale jenicžzy pſches wěru do Jeſom Chrysta, dha je wſchaf tež to wěſte, ſo budža wěrjazemu jeho ſkutki we Bosy cžinjene ſapłaczene; njeſerjazemu pač jeho ſkutki bjes Boha cžinjene ſchtraſowane. A teho dla maju kſchesczijenjo wſchědnie wopominicz to wotmoſwjenje, kotrež junu tež ſtwojego žiwjenja dla dacž ſměja ſjudniſkej žiwyh a morwyh.

A tajke žiwjenje po Knjefowym ſpodobanju a wſchēdne wopominanje ſjudneho dnia je jich pſchihotowanje na njeſjeske wobydlenje. Derje tym wſchitkim, kiž prawje pſchihotowani běchu na njeſjeski kwaſ, jako nawoženja pſchiindže! Woni njeſzu wobzarowacž. Woni ſu domach poła Knjesa, kiž wſchitke ſyłsy ſ jich wocžow ſetrěwa. Tich dusche ſu w Bożej ruz̄, a jich częla wuńdža junu pſcheſtrajnene ſe ſtwojich rowow.

Ach pomhaj, Knježe, ſo býchmy ſzo tež hotowali, ſo by tež tole zyrkwine lěto bjes požohnowanja tajkeho pſchihotowanja ſa naſche dusche njevoſtało, napjeli naſche dusche ſe ſwjavym žadanjom po tym wobydlenju, kiž je horkach, a ſjenocz naſz junu pſched ſtwojim woblicžom ſe wſchěmi, kiž ſu pſches twoju hnadiu dóſchli k wottykujenemu kónzej a nětk na naſz čaſkaju w hětach měra! To cziń, o ſzwerny ſbóžniko, ſtwojeje wulſkeje luboſcze dla! Hamjeń.

Na ſchěſčjadwazytu njedjelu po ſvjatej Trojiz̄.

Hnada naſcheho Knjesa a Sbóžnika Jeſom Chrysta, luboſcz Boha Wótza a doſtatk ſvjateho Ducha budž a woſtań ſ wami wſchitkimi! Hamjeń.

Knježe, wucž mje, ſo kónz ſo minu budže, a ſo moje dny ſu wotměrjene, ſo bých póſnał, kač ſachodny ja ſzym. (Pſ. 35, 6.) Tak je ſzo David modlił a proſył; a tak dyrbjeli my wſchědnie ſzo modlicž a proſyicž; pſchetož kózdzicžki džen leži jenož mała kročałka bjes nami a bjes ſmjerčju. Hdyž rano ſestawamy, njevěmny žadny, hacž